

[Kjærulff-Schmidt.]

være nogle enkeltheder, særlig vedrørende spørgsmålet om opfyldelsen af administrative afgørelser, om forældremyndighed o. lign., som vi ønsker nærmere belyst, men jeg skal med disse bemærkninger blot sige, at vi skal deltage positivt i udvalgsarbejdet.

Gudme (RV):

I mit partis øjne er det lovforslag, der her foreligger, en åbenbar forbedring af de regler, vi for øjeblikket har gældende, de er fra 1932, og derfor kan jeg uden forbehold – men er naturligvis villig til at se på de detaljer, som hr. Kjærulff-Schmidt nævnte – anbefale, at lovforslaget gennemføres.

Ebba Strange (SF):

Også i socialistisk folkeparti betragter vi dette lovforslag som en naturlig videreførelse, en forbedring og en stabilisering af de retlige forhold, der gælder mellem de nordiske lande, så vi vil positivt gennearbejde lovforslaget i udvalget og gå ind for dets gennemførelse.

Hagen Hagensen (KF):

Det gælder også det konservative folkeparti, at vi vil medvirke til at gennemføre dette forslag, idet det må være afgørende, at vi søger at få så mange ting klaret så let som muligt inden for Norden. Når dette er sagt, må jeg dog alligevel sige en enkelt ting mere, og det må vi så tage op i udvalget.

Jeg er lidt betænkelig ved, at der i visse tilfælde skal være tale om, at et andet land skal kunne foretage sig noget, så længe der ikke er tale om, at der er givet retskraft til det underliggende grundlag, der er tale om, og det vil jeg gerne have lov at kigge på. Det gælder ikke mindst spørgsmålet om børn og udlevering af disse.

Så bliver der nok grund til også i udvalget at se på, om der helt er ligestilling mellem de forskellige lande, og om der er et gensidighedsprincip, der gælder fuldt ud, og så vil vi jo ikke blot skulle beskæftige os med nordiske udtryk for retsbegreber, dem klarer vi måske endda, men justitsministeren er vel næsten ved at gå over grænsen for, hvad man kan regne med at folketingset skal kunne forstå, selv om jeg naturligvis forstår, at ministerens teologiske fortid gør alle disse ord, som kendes inden for juræen, så nemme og tilgængelige. Men når man

taler om adhæsion, om eksorbitante værneting og også om litispændens, så vil jeg gerne sige, at jeg nok tror, det er lidt mere, end folketingset normalt har med at gøre. Der er nogle af os, der for vore synders skyld skal kunne disse udtryk, men det gælder vel ikke alle, og derfor kunne det måske være rart, om man undgik at have dem. Så kunne man måske bedre læse teksten flydende.

Poul H. Møller (KrF):

Dette lovforslag er jo en revision af den nordiske domskonvention fra 1932. Med hensyntagen til de enkelte landes specielle lovgivninger på området vil nogenlunde enslydende forslag blive fremsat i Finland, Norge, Sverige og Island.

I bemærkningerne til forslaget oplyses, at Danmark sammen med England og Irland for tiden yderligere forhandler med EF om tiltrædelse af en af de øvrige EF-lande indgået konvention vedrørende anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile og kommercielle sager. Altså igen denne dobbeltstilling og tosidige hensyntagen for vort land som det eneste af de nordiske, der er medlem af EF. Det må håbes, at vi kan klare at holde styr på dette dobbelte bogholderi, så vi ikke kommer i konflikt med os selv derved.

Dette lovforslag giver en udvidet adgang til anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om privatretlige krav. Hidtil manglende lovgivning på dette område har bevirket, at en borger i et af de nordiske lande har kunnet unddrage sig forpligtelser, som er pålagt ham eller hende ved dom, blot ved at tage ophold i et af de øvrige nordiske lande, hvilket naturligvis ikke har været rimeligt.

Her kommer jo også spørgsmålet om forældremyndighed over et barn og samkvemsretten med barnet ind i billedet, et spørgsmål, som ofte har givet anledning til tragedier trods de nordiske landes samhörighed.

Lovens udformning synes mig i øvrigt ikke alle steder umiddelbart let tilgængelig for en ikke-jurist. Der er først en opstilling af, hvilke områder loven skal omfatte, hvorefter der følger en hel side med undtagelser. Værre synes jeg det er, når man f. eks. i § 5, stk. 2, skal udrede følgende, jeg citerer:

»Afgørelsen, forliget og aftalen kan dog ikke fuldbyrdes, hvis de strider mod afgørelser, forlig eller aftaler, der er truffet, indgået eller